కథా కౌముది

తాటాకుమంటలు దారల విజయకుమారి

డైరీ లో పేజీలు కదిలిపోతున్నాయి. పేజీ పేజీకి

విస్మయం కలిగించే విషయాలను చూస్తూ చదువుతున్నాడు సారథి.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

కొత్త కాపురం..నీడలా తానొచ్చేసాడు నూతన ఒరవడిని మోసుకొచ్చాడు.అద్భుతాలేం జరగలేదు గానీ అడుగడుగునా తన సుముఖం లో ఆశ్చర్యం వెంటాడుతుండేది. కట్టిపడేసే కబుర్ల జలతారు తీగలు తెరలేపిన కొత్తదనాలు..

అంటుకునే మాటలు..గొంతు కొమ్మనుండీ సుద్దుల పూలు రాలుతుంటే..పడిపోకుండా పట్టుకుంటూ..

ఎన్ని పరిమళ భరితమైన సమయాలను పొందానో.

పొడుస్తున్న తొలి పొద్దు అందమెక్కడుందో

తలలూపే తరుల్లోనా తళుకులీనే తుషార బిందువుల్లోనా అంటూ తొలి సంధ్య గూర్చి.. ఆలోచిస్తూనే..పగలంతా వెలుగులు వెచ్చదనాలతో అలరించిన సూర్యుడు మరలి పోతుంటే దిగులు పడేది మనసు.

అంత సున్నితమైన నా భావాల పక్షులను నిమురు తాడనుకున్నా..నిస్తేజాలు నిర్లిప్తతలు దరిచేర నివ్వడనుకున్నా..తన లాలనలో..తన పాలనలో కాలం రేణువులై రాలిపోతుందనుకున్నా

ఇప్పుడు ఇరువురి అలికిడి లేక ఉమ్మడి దారులు ఒంటరైపోయి బావురు మంటున్నాయి. ఈ మనసు సజీవంగా ఉండేంత దాకా జ్ఞాపకాలై వెంటాడుతూనే ఉంటాయి.

కానీ నాకిప్పుడు కావాల్సింది జ్ఞాపకాలు కాదు తన తోటి మధురమైన అనుభవాలు..సోలిపోని సౌక్యమైన ..సొగసైన కాలాలు.

హృది అడుగులకు కొత్త బాటలను పరుచుకోవడం ఇకనైనా అభ్యసించాలి.

ముగిసింది కమ్మేసిన కారుమబ్బులను కసురుకునేది తాను.

ఇపుడు భారమైన మేఘంలా మనసు.

మేఘాల బరువు తేలికపరుస్తూ కురవడం..వర్షించి తేలిక పడటం ఎంత అవసరమో ఇప్పుడు అర్థం అయింది.

పగలంతా పట్టిపీడించిన తన పెడసరం.. నిర్లక్ష్యం

రాత్రి నిదుర నివ్వదు ..నిదురలోని కమ్మని కలల నివ్వదు.ఇవేవీ తనకు పట్టవు. కన్నె చెర విడిపించి ఏదో నన్ను ఉద్ధరించిన భావన తనలో.

పరిణామాలు.. ఇరువురి వైరుధ్యాలు ఒకటెనుక మరొకటి పొద సూపుతుంటే..వెక్కిరింతల పద్దు పెరుగుతూంటే..ఎదకు ఏం చెప్పినా వినకుంది. వెటకారాలను..ఎత్తి పొడుపులను పొల్లుపోకుండా.. రాసుకుంటోంది. పురుషాధిక్య కదలికలపై చిట్టా రాసుకుంటోంది

ఈ మధ్య లో కోరి తెచ్చుకున్న తగువులు.చీటికీ మాటికీ మాటల మల్ల యుద్ధాలు.

ఎప్పటికప్పుడు కొత్తగా రాసుకుందాం..జీవన తత్వాలనేవో నేర్చుకుందాం..వెతల వళ్ళ వెలిసి పోతున్న

ఈ బంధానికి క్రొత్త రంగులద్దుకుని సంసార ప్రపంచం లో

నూతన ఆవిష్కరణగా కాపురాన్ని కొత్త ఆశల పూవులతో అలంకరించు కుందామని ఎన్నోసార్లు ప్రయత్నిస్తూనే..ఉంది. తన మనసుతో

నా మనసు చేసే చర్చలు యదావిధిగా విఫలమోతూనే ఉన్నాయ్.

మంచితనాల మెరుపులను మెరిపిస్తూ..

పూట పూట కు అనుభూతుల అద్భుతాలు సృష్టిస్తుంటే.. సంవత్సరాలెలా గడిచాయో తెలియనే లేదు. ఈ మకరంద సహిత మరుల మందాకిని నిరంతరం ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంద

నుకున్నా.

కానీ తాను ఈ మధ్యలో ఒక్కొక్క తొడుగు తొలగిస్తుంటే విస్తుపోతున్నా.

కాలం చెల్లదనే అనుకున్న ఈ చెలిమి వైవిధ్యం అనుకున్న ఈ సంగమం

ఈ ప్రేమ..ఈ తాపత్రయం మమేకమైన మానసిక స్థితులు..ఇంకా తనివి తీరక నే. కనుమరుగై పోయాయి. ఇందులో తన అహం ప్రమేయం చాలా ఎక్కువ. ఈ పరిణామాలతో..ఒదుదుదుకులతో మనసు నిండుగా ఉదాసీనతా స్తబ్దత అలుముకుంటోంది.

నా పట్ల తన ప్రేమ విస్తృతమైనదీ..విశాలమైనదీ అనుకున్నా. ఇలాగైందెందుకో.చేర్చి పెట్టుకున్న బింకమేదో కుప్పకూలుతున్న భావన.

మనసొప్పకుండా ఉంది.నమ్మలేకుండాఉంది.కాలమిలా కమ్మగా కదిలి పోతున్నదనుకున్నా..కాలంతో కనీసం మామూలుగానే అందరిలా కదలిపోవచ్చనుకున్నా. సహచరిలా తనతో నడడం ఎంతవరకూ వీలవుతుందో. .

కాబోయే భర్త తో భావాల ఒద్దిక బలంగా ఉండాలని ఎన్ని నోములు..కన్నెగా ఎన్ని కలలు కన్నాను. ఇప్పుడు నా పట్ల ఇంత నిరాసక్త వైనాన్ని చూస్తూ..పాలుపోలేని తనం చుట్టేస్తోంది. మెల్లగా మెల్లగా మొదలైన హృది సంఘర్షణ.

అపురూపమైనదేదో కోల్పోతున్న భావన.

ఎద పరదాను ముళ్ళకంపలపై ఆరేసుకున్న భావన. హృదిని అపాత్రదానం చేసేసుకున్న భావన.

కలత నిద్రలో లేచిన పసిది అమ్మకోసం వెతుక్కున్నట్టు..రోజూ అదే అభద్రతా భావాలు ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుంటే..ఎద ముంగిట నిలబడి తన కోసం ఎదురుతెన్నుల్లో ఉంటాను.

ఎన్నో ఏళ్లుగా తనకోసమే నేను వదిలేసిన నా చుట్టు ప్రపంచం. నా తల్లిదండ్రులు.. తోడబుట్టిన వాళ్ళు.. బంధువులు..నా స్నేహితులు..నా కవితలు కథలు.. పెయింటింగ్.. మ్యూజిక్.. ముఖ్యంగా పుస్తకాలు.

ఇప్పుడు తను నన్ను తృణీకరించాక.. మళ్ళీ ఇప్పుడే కనిపిస్తోంది చుట్టూ ఏం జరుగుతోంది.చుట్టూ అన్నీ ఎప్పటిలానే ఉన్నాయి నేనే ఏదో మత్తులోంచీ.. ఇపుడిపుడే మెలుకువ వచ్చినట్టు..

తానేమో అలాగే ఉన్నాడు. అతని స్నేహితులు.. బంధువులు..పనులు అభిరుచులు..ముందెలాగో అలాగే.

నేనే నా ప్రపంచాన్ని పూర్తిగా వదిలేసాను.ఎందుకిలా చేసాను రీజన్ దొరకడం లేదు.

స్పష్టంగా చూసేందుకు కళ్ళను నులుముకుని చూసినట్టుగా..వాస్తవాన్ని తెలుసుకోవాలంటే ఇపుడు మనసును నులుముకుని చూడాలేమో !

అప్పటికైనా నా పరిస్థితిని నేను గమనించుకోగలనా..? ఏమో !

నమ్మకాన్ని తొలుస్తుంటే అబద్దాల అవశేషాలు బయటపడుతున్నాయి.

తానంటే అంత నమ్మకం. ఈ భూమి మీద అలాంటి వ్యక్తే లేడన్నంతగా..

అంత అవాస్తవాన్ని ఎలా వాస్తవంగా స్వీకరించానో.

తాళి కట్టగానే నాన్న చెప్పిన మాటలు.." ఇక నుంచీ అతనే నీ భర్తమ్మా..అతనే నీకు సర్వస్వం..తల్లి తండ్రి అన్నీ తానే..పుట్టింటికి అయిన వాళ్ళ కు చెడ్డపేరు తీసుకురారాదు.. మెట్టినింటి విషయాలేవీ పుట్టింటికి మోసుకుని రారాదు..సరేనా తల్లీ "

అమ్మ " అదేంటండీ అలా అంటారు.దానికేమైనా కష్టమొస్తే ఎవరితో చెప్పుకుంటుంది. మనతోనే కాదు."

" కష్ట మెందుకొస్తుంది. సారథి యోగ్యుడు.దాన్ని ఏరి కోరి చేసుకుంటున్నాడు.చిన్న చిన్న వాటికి సర్దుకు పోవాలని చెప్పు చాలు " అని తేల్చేసాడు.

నన్నే చాలా ఇష్టపడి ..కోరికోరి చేసుకున్నారని తెలిసి మనసు ఎప్పుడూ పొంగిపోయేది. అతని కోసం ఏమైనా సరే చేయాలనిపించేది. వచ్చీ రాని వంటలతో మొదలు పెట్టి..వాళ్ళనూ వీళ్ళనూ అడిగి.. పుస్తకాలు చదివి. నెట్ చూసి రకరకాలుగా వండిపెట్టడం. అతని ప్రతి ఇష్టాన్ని తీర్చేందుకే ప్రయాసపడటం. అతని అవసరాలను కనిపెట్టుకోవడం. అతని సంబంధించిన రిలేషన్స్ కు సేవలు చేయడం..

కాలమే తెలియలేదు

సేవలంటే గుర్తొస్తుంది తరచూ తను అనే ఆ వాక్యం" లోకం లో లేనిది నువ్వేమైనా చేసావా..భార్యంటే ఎవరైనా ఇలాగే చేస్తారు. నీకు తెలిసినట్టు లేదు ఇంటికి సంబంధించినవన్నీ చూసేదాన్నే ఇల్లాలంటారు" అని.

అదెంత వరకూ నిజమో తెలియదు కానీ. ఎన్ని సార్లు విన్నా అంతే అంతే ఇంటెన్సిటీ తో హర్ట్ అవుతున్నాననైతే తెలుసుకున్నాను.

కుప్పగా పోసిన భావాల లోంచీ మంచివి ఏరుకోవాల్సిన కాలమొచ్చింది. అపుడన్నీ గొప్పగా కనిపించాయి..కాదు అలా ప్రదర్శించబడ్డాయేమో.

డొల్లతనాన్ని గుర్తుపట్టడం అంత సులువేం కాదు.

నిండుగా నవ్వుతూ నటించేస్తుంటే..ఏ భావాల కెలాగో అలా సమ్మేళనమైపోతూ..అతి సామాన్యంగా చెలామణైపోతున్న వారిని ఎవరైనా ఎలా గుర్తించగలరు.తనేమిటో ఎవరైనా గుర్తించారని తెలుసుకుంటే..గొడవలు.ఇక ఆ సంబంధించిన వాటికి తలుపులు మూసేసినట్టే.

ఇలాంటి చెల్లని తనాలను నిరూపించేదెలా.

తడవకో తొడుగును తొడుక్కుని మనుషులను ప్రభావితం చేసే శక్తి తనకు చాలానే ఉంది.

ఎప్పటికప్పుడు నేనే ఓడిపోతూ..కాదు పనిగట్టుకుని తన చేత ఓడించబడుతూ..

గెలిచిన గెలవగల వాటిపైనే తనకు మక్కువ .ఎత్తులవైపే తన చూపులు. గొప్పగా ఉంటేనే తన చూపు ఆనుతుంది. గొప్ప అందం.చదువు..పదవి..డబ్బు..అలాంటివే తన కిష్టం. వీటిలో ఏదో ఒక దాంట్లో మెరిట్ ఉంటేనే వారితో మాటైనా మంతనాలైనా.

పాతవేవీ నచ్చవు తనకు. పాత మనుషులు.. భావాలు.. పద్ధతులు.. ఆఖరికి సినెమాలైనా సరే.

ఆ తెలివితేటలకే అబ్బురంగా ఉంటుంది. తానేమిటో కనబడనీయకుండా..వేసే ఎత్తులు..మోసేసే మాటలు.

ఒక మనిషి చెడ్డవాడనడానికి చెడు అలవాట్లు.. వ్యసనాలు ఉంటేనే కాదు..చెడు ఆలోచనలూ ఒక వ్యసనమేనని సమాజం ఎప్పుడు తెలుసుకుంటుంది.

ఎంతగా వద్దనుకుని వదిలించు కుందామనుకున్నా

ఈ ఆలోచనలు ఓపెన్ అయిపోతున్నాయ్.ఏదో ఒక ఔట్ లెట్ కావాలి. క్యాతెరిన్ కోసం ఒక నమ్మదగిన నేస్తం కావాలి.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

డైరీ చదవడం అయిపోయింది.సారథి కళ్ళు వర్షిస్తున్నాయ్. వసంతను నిర్లక్ష్యం చేసినందుకు తాను ఎంతగా విలవిల లాడింది అర్థం అవుతోంది.

రాత్రంతా ఆలోచించాడు.తెల్లవారు జామున తన ఆఫీస్ నుంచీ బయలు దేరి వచ్చేసాడు.డూప్లికేట్ కీ తో ఓపెన్ చేసుకుని..సరాసరి బెడ్ రూం లోకి వచ్చాడు.

మంచం పై వసంత నిద్రపోతోంది.పాపం రాత్రంతా ఆలోచిస్తూ మేలుకుని..ఎప్పుడో నిద్రపోయినట్టుగా ఉంది. చాలా జాలిగా అనిపించింది. తన కోసం ఎదురు చూసి..ఆలోచించి పిచ్చిదైపోయింది అని అనిపించింది. తన తప్పులను నిజాయితీ గా కరెక్ట్ చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

"వసూ" ఎవరో పిలుస్తున్నారనిపించిందేమో. కాస్త కదిలి మళ్ళీ పడుకుంది వసంత.

"వసూ" మళ్ళీ పిలుపు.ఈసారి కళ్ళు తెరిచింది.

ఎదురుగా కాఫీ కప్పుతో సారథి. కళ్ళు పెద్దవిగా చేసి చూస్తుంటే..కప్పు పక్కనే పెట్టి..మెడ కిందుగా చేతులేసి పైకి లేపి..నుదురు పై ముద్దుపెట్టి..దగ్గరికి తీసుకున్నాడు. అంత అంతర్మధనానికి సింపుల్ సమాధానం..చెప్పుకోగలగడం ఒక్క ఆలుమగలకే సాధ్యమేమో.

రెండ్రోజుల తర్వాత వసంత డైరీ మళ్ళీ చూసాడు.

"ముందు రాయడం మొదలెట్టాడేమో గాయాలు మానడం మొదలైంది. మనసును మళ్ళీ మచ్చిక చేసుకుంటున్నా.."

COMMENTS